

den sjællandske øgruppe, eventuelt kombineret med luftlandsætninger, i første omgang må imødegås med danske styrker alene; det er derfor den angrebsform, der stiller de største krav til det danske forsvars egen formåen.

Uanset angrebsformen må det forventes, at der, samtidig med eller umiddelbart før et angreb med overfladestyrker, iværksættes luftangreb mod vigtige danske militære og evt. civile mål. I visse situationer, f. eks. ved et angreb på flere NATO-lande samtidigt, kan det forventes, at de indledende luftangreb ikke umiddelbart efterfølges af angreb med overfladestyrker.

Geografiske forhold.

Danmarks geografiske forhold umuliggør tildels et egentligt forsvar i dybden, som er nødvendigt for at skaffe politisk manøvre-frihed og for at bringe de stående styrker af hærens og søværnets enheder i rette position og organisere lokalforsvaret.

Den af forsvaret anvendte strategi må søge at modvirke denne geografisk bestemte vanskelighed.

Dette kan gøres gennem etableringen af et fremskudt forsvar udenfor dansk territorium og et videre forsvar indenfor dansk territorium.

Allierede forstærkninger.

Den givne politiske forudsætning „at en aggression vil blive mødt med en øjeblikkelig forsvarsindsats, der indebærer tilførsel af allierede forstærkninger og derved en op-trapning af en lokal konflikt til en generel konfrontation“ betyder, at det må sikres, at allierede forstærkninger kan føres frem og allierede styrker også på anden vis ind-drages i kampen.

Fra allieret side er en klar forudsætning for en planlagt fremførelse af allierede styrker, at der er mulighed for at sikre de nødvendige modtagelsesbaser. I den forbindelse skal bemærkes, at det vil være nogen tid at føre forstærkninger frem — selvom der er tale om kampfly og lufttransporterede enheder — antagelig et antal dage. Sådanne forstærkninger indebærer en øjeblikkelig forsvarsindsats, som alene kan præsteres af stående operative enheder, der henset til truslen og geografiske forhold enten må omfatte meget store styrker eller

relativt små specialstyrker i besiddelse af hurtig reaktionsevne, betydelig rækkevidde og operativ fleksibilitet. Flyvevåbenstyrker er i besiddelse af sidstnævnte egenskaber, og når først et angreb er erkendt, opnås den ønskede fleksible gengældelse hurtigst og sikrest gennem modtagelse af flystyrker, der kan indsættes med nødvendig styrke på rette tid og sted. Tilstedeværelsen af taktiske flystyrker anses således i alle situationer at indebære garanti for, at den ønskede fleksible gengældelse kan opnås.

Flyvevåbnets operative målsætning.

Til opfyldelse af forsvarrets hovedformål kan følgende målsætning formuleres for flyvevåbnet:

- ved sin tilstedeværelse og troværdighed at virke forebyggende,
- gennem overvågning og ved afvisning at hævde suveræniteten,
- ved angreb umiddelbart at kunne imødegå dette og herved sikre, at andre NATO-styrker kan engageres og forstærkninger tilgå.

Flyvevåbnets opgaver.

Flyvevåbnets opgaver kan underopdeles i 2 hovedområder, nemlig flyvevåbnets opgaver i fredstid og flyvevåbnets eventuelle opgaver i krigstid.

Flyvevåbnets fredstidsopgaver.

Den vigtigste fredstidsopgave, at virke forebyggende, opnås gennem en målrettet politisk indsats, hvoraf resulterer opstillingen af et luftmilitært potentiel, som af en angriber vurderes i stand til, såvel kvantitativt som kvalitativt, at kunne udføre sine forsvarsopgaver i et sådant omfang og på en sådan måde, at det med sikkerhed bliver muligt for dansk forsvar at modtage allieret hjælp.

Den anden fredstidsopgave, overvågning og afvisning, er en militær opgave, der løses gennem direkte operativ indsats. Overvågningen omfatter land- og sømråder samt luftrumsafsnit og udføres både med stationære og med patruljerende militære midler. For overvågningen gælder, at den bør omfatte så store dele som muligt af de områder, der grænser op til dansk territorium, dels for i mulig udstrækning at opnå maksimal varslings-tid ved et eventuelt